

هر دم از این آسمان ستاره ای به زیر میکشند و باز این آسمان پر ستاره غرق ستاره هاست

چه فروزان اخترانی توسط جانیان سرمایه داری در طول تاریخ این سرزمین به خاک کشیده شدند و لیکن آنچه دریافت کردند جز حقارت و ذلت به همراه افزون شدن خشم و کین توده ها نبوده و مرگ هر لحظه و در هر جنایتشان بیشتر و بیشتر به آنها نزدیک شده ، مرگی سخت و مشمئز کننده که از آن گریزی ندارند . خبر کوتاه بود ، روز ۲۹ فروردین نه زندانی به قصد فرار از زندان اوین در تپه های اوین تیرباران شدند . هفت فدایی و دو مجاهد ، انسانهای شریفی که با به سخره گرفتن مرگ جاودانه شدند و هزاران ستاره آفریدند که تا به امروز و تا به ابد رهرو راه آنها هستند . اگر رژیم ددمنش پهلوی جرأت و جسارت چنین جنایتی را داشت و تپه های اوین را با خون رفیقانمان گلگون کرد ، جمهوری جنایتکار اسلامی تمامی ایران را با خون همپیمانان صادق و شجاع رفیق کیرمان " بیژن جزنی " رنگین کرد . رژیمهای ددمنش بورژوازی ابلهانه میپندارند با به قتل رساندن کمونیستها حیات خود را تضمین خواهند کرد غافل از آن که هیچ راه گریزی برایشان متصور نیست چون کمونیستها فرزندان طبقه کارگر هستند و این طبقه ، زنده و پیشرو و آینده ساز و انقلابی میماند و سرمایه داری با همه حکومتهای الوانش ، ارتجاعی و محتوم به فنا و نابودی هستند.

زنده و جاوید باد یاد و خاطره رفقای جانفشان فدایی

زنده باد سوسیالیسم

سازمان اتحاد فداییان کمونیست

کمیته ایالتی تهران ۴۰۰/۱/۳۰